

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Nepnieuws en nederigheid

Door veel te lezen word ik steeds wijzer. Nou ja, ik denk steeds meer te weten en of ik dat omzet naar wijsheid, is aan u te beoordelen. Het gevaar van veel lezen is dat je als columnist te ver voor de muziek uit gaat lopen en het contact met u als lezer verliest. Zeker in een tijd waarin nepnieuws zo kan worden gebracht dat niemand het doorheeft dat het nep is en bedoeld om je te manipuleren. In mijn vorige column, de 25ste notabene, heb ik een foto opgenomen van het bordje “Weidevogelbeheer” aan de rand van een onafzienbare en vers geploegde akker. Ik kreeg de vraag of hier sprake was van manipulatie. Had ik dit bordje hier zelf geplaatst? Nee, dat had ik niet. Ik heb zelf zorgvuldig gekeken naar mijn gebruik van de zoomlens zodat er geen of weinig mogelijk sprake zal zijn van landschappelijke vertekening. Ook is dit bordje geen ongelukkige incidentele omstandigheid. De foto hieronder sluit bij mijn gedachten en ervaringen met de agrarische sector aan. Beide foto's staan voor mij symbool voor de onvruchtbare en toekomstloze spagaat waarin de landbouw zich momenteel bevindt. Een boer met hart voor zijn bedrijf, oog voor het welzijn van mens en dier en respect voor de natuur, roept het van de daken; “Wij willen wel, maar kunnen niet”. De boeren staan aan de basis van en zijn speelbal in de keten die loopt via de ondersteunende en verwerkende agrarische industrie tot en met supermarkt. Zij zitten gevangen in neoliberal marktdenken in het overheidsbeleid en dat is af te lezen aan de kwaliteit van de inmiddels stille landerijen.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

LTO-reclame (?) aan de weg tussen Grolloo en Rolde (12017)

Sectoren en personen

Praten en schrijven over 'sectoren' is gemakkelijk.

Niemand hoeft zich aangesproken te voelen. Niemand voelt zich verantwoordelijk. Je kunt de sector immers niet veranderen. Om onze persoonlijke houding jegens milieu en natuur te wijzigen, hebben we veel mogelijkheden, maar benutten ze niet vanwege gewoonte, gemak, de burens, de kosten enzovoort. Excuses die we onderbouwen met nepnieuws. Ontkennen dat de klimaatverandering (grotendeels) een gevolg is van menselijk handelen, zeggen dat de uitstoot van jouw CO2 en ammoniak in het niet valt bij dat van China. Onderzoekers min of meer dwingen te schrijven dat glyfosaat niet schadelijk is voor het bodemleven (de macht van het grote geld en bedrijven als Monsanto). Op ons eigen erf en de aanpalende openbare groene ruimte doen wij ons best met de natuur mee te werken. Planten en dieren gaan zo veel mogelijk hun eigen gang en dat leidt jaarlijks tot aangename verrassingen.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Orveltejournaal

De kippen hebben plaats moeten maken voor wilde vogels, want het hok schoonhouden redde ik niet meer.

Lesje in nederigheid.

Aan de achterkant van onze kapschuur, onder de overstek en gericht op het oosten, hebben wij een verzameling haardhout. Het hout is afkomstig van onderhoud van bomen en struiken op het erf en ligt er al zeker twee jaar. Voor de tas strekt zich een kleine weide uit waarin boterbloem en streepzaad een ferme gele toets verzorgen. Het knoopkruid staat op punt van bloeien terwijl de grassen, waaronder vossenstaart en reukgras, uitbloeien. De massaal aanwezige bloeiwijze van de smalle weegbree is al bruin. De laatste weken ben ik gaan letten op de insecten die zich met de houttas bemoeien. Er is opnieuw een wereld voor mij open gegaan. Een wereld die bescheiden maakt, om niet te zeggen nederig. Zoveel soorten kleine insecten, zo moeilijk om op naam te brengen (althans voor mij), wat een variatie in uiterlijk en gedrag. Ik ben na enig zoeken gestopt met de determinatie. Het werken met de loep is nu aan mij niet besteed. Ik word er duizelig en kriebelig van en ben, met alle soorten van genoeg, tevreden met een duiding op familieniveau. Dit geldt trouwens ook voor het genoemde streepzaad, de boterbloem en de

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

vossenstaart. Veel ondefinieerbare beestjes waren bezig met de gangen die de larven van de kleine wespenbok op de kopse kant in het hout hebben geknaagd. Daar ik deze boktor zelf aantrof en deze een met het blote oog duidelijk onderscheidende tekening op zijn lijf heeft, kan ik hiervan de volledige naam noemen. Een hele opluchting.

Kleine wespenbok

Goud-, halm-, sluip-, graafwespen en bijen

Wat een variatie om je klein bij te voelen. Terwijl ik mij verbaas over de stapeltjes stuifmeel en houtknaagsel en de insectjes die af- en aanvliegen, gaan mijn gedachten op de loop naar politiek en beleid in Drenthe. Dat is eigenlijk jammer, want hoewel ik de positieve ontwikkelingen wil benadrukken, sluipen er telkens negatieve grootheden door mijn hoofd. Zet zo'n goudwesp eens af tegen het bureau van het Recreatieschap Drenthe in China...Dan beweren die lieden met droge ogen dat zij de Chinezen zullen opvoeden om Giethoornse toestanden te voorkomen, wat een hoogmoed.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Lees in de krant dat de journalist (Bernd Otter, DvhN) schrijft dat *'het mooie Drentse landschap dat nu vooral toeristen trekt, is voor een heel groot deel gemaakt tijdens de ruilverkavelingen'* Ongelooflijk. Een gotspé dat *'mooie'* en aan de basis hiervan die maakbaarheidsgedachte. Voor het zelfde geldt maak je hard dat delen van Drenthe nog zo mooi zijn doordat ze aan de ruilverkaveling zijn ontsnapt. Nee, dan maar terug naar de *'wespjes'*.

Ik denk dat dit een soort goudwesp is, ondanks de kleuren een moeilijk te benoemen beestje.

Tot zover

Tot zover maar weer. Ik wens ieder een fijne tijd toe, met veel genietingen van de natuur in onze stokoude omgeving.

Jan van Ginkel